

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3237/2559

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสมนึก ปลีกกล้วย กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 51

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 3 จะไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางเพื่อขนกลับไปคืนให้แก่ ศ. เมื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางมีจำนวนมาก จำเลยที่ 2 และที่ 3 ย่อมรู้ว่า ศ. มีไว้เพื่อจำหน่าย การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ย่อมถือได้ว่ามีเจตนาร่วมกับ ศ. มีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย การที่จำเลยที่ 2 เข้าไปที่โรงแรม อ. ขอกุญแจห้องพักหมายเลข 503 จากพนักงานของโรงแรมดังกล่าวและถูกจับกุมขณะกำลังเปิดประตูห้องพัก ส่วนจำเลยที่ 3 เข้าไปที่โรงแรม ล. ขณะกำลังเคาะประตูห้องพักหมายเลข 10 เพื่อจะไปรับเมทแอมเฟตามีนคืนให้ ศ. จึงถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมเช่นกัน ถือว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ลงมือกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแล้ว แม้การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 จะไม่บรรลุผลสำเร็จก็ตาม การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ก็เข้าชั้นพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายไม่ใช่เป็นเพียงความผิดฐานสนับสนุน ศ. มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายคดีนี้เดิมศาลชั้นต้นสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกันกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อย.1736/2555 แต่คดีดังกล่าวยุติไปแล้วตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คงขึ้นสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีนี้และให้เรียกชื่อคู่ความคดีนี้ตามเดิม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 97, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83 ริบกระเป๋าสีเขียว กระเป๋าลายสกอตและโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ดของกลางและบวกโทษของจำเลยที่ 1 ที่รอลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2018/2551 ของศาลจังหวัดสงขลา เข้ากับโทษในคดีนี้ เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 กึ่งหนึ่ง และบวกโทษจำเลยที่ 2 ที่รอลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2235/2552 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 214/2553 ของศาลจังหวัดเชียงใหม่ เข้ากับโทษในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพและรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษจำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษและขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2) (ที่ถูก ไม่ต้องปรับบทวรรคหนึ่ง), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ให้ลงโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต และ

เมื่อลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจบวกลโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2018/2551 ของศาลจังหวัดสงขลา เข้ากับโทษในคดีนี้ได้อีก ให้ยกคำขอในส่วนนี้ ให้ยกฟ้องโจทก์ในส่วนของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ทุกข้อหา ธิบของกลางทั้งหมดยกเว้นโทรศัพท์เคลื่อนที่ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (1), 86 จำคุกคนละตลอดชีวิต เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษและบวกลโทษของจำเลยที่ 2 ได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 จึงให้ยกคำขอในส่วนนี้ กับให้รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 ซิมการ์ด ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่วินิจฉัยความผิดฐานต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นนี้ฟังเป็นยุติว่า จำเลยที่ 1 รับจ้างนายสรชัยหรือตีหรือสร จำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ออ.1736/2555 ของศาลชั้นต้น ขนเมทแอมเฟตามีนชนิดเม็ด 20,000 เม็ด เมทแอมเฟตามีนชนิดผลึกใส 1 ถูง รวมน้ำหนักสุทธิ 2,784.270 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 1,198.659 กรัม ของกลาง จากจังหวัดเชียงใหม่ไปส่งที่ภาคใต้ แต่ระหว่างทางถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมพร้อมของกลาง เจ้าพนักงานตำรวจขยายผลจับกุมจำเลยที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกumnายสรชัยได้ และกล่าวหาว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 1 และนายสรชัยมีเมทแอมเฟตามีนของกลาง อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งเห็นควรวินิจฉัยไปพร้อมกัน จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า จำเลยที่ 2 เดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุ ตามที่มีการวางแผนการจับกุม โดยได้รับการติดต่อจากนายสรชัย จำเลยที่ 2 อาจไม่ทราบว่า เป็นการไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางคืนก็ได้ ส่วนจำเลยที่ 3 ฎีกาว่า จำเลยที่ 3 เพียงแต่เดินทางไปโรงแรมลิตเติลอินน์และประสงค์เข้าพัก โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 3 กระทำการอันใดเกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนของกลาง อันจะสื่อแสดงให้เห็นว่ามารับของกลางคืนนั้น โจทก์มีพ้นตำรวจโทธีรวัฒน์ พ้นตำรวจโทธนฤทธิ์และสิบตำรวจเอกนพพัฒน์ เป็นพยานเบิกความได้ว่าในวันเกิดเหตุตามฟ้อง เวลาประมาณ 9 นาฬิกา สิบตำรวจเอกนพพัฒน์ ได้รับแจ้งจากสายลับว่า มีผู้ลักลอบขนยาเสพติดให้โทษจากจังหวัดเชียงใหม่ไปยังกรุงเทพมหานครผ่านทางรถไฟ จึงเฝ้าระวังและทำการตรวจค้นผู้โดยสารที่เดินทางโดยรถไฟ เมื่อตรวจค้นกระเป๋าเดินทาง 2 ใบของจำเลยที่ 1 พบเมทแอมเฟตามีนชนิดเม็ด 10 มัด มัดละ 2,000 เม็ด รวม 20,000 เม็ด ซุกซ่อนอยู่ในกระเป๋าลายสกอต และพบเมทแอมเฟตามีนชนิดผลึกใส บรรจุอยู่ในถุงพลาสติก 1 ถูง น้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัม ซุกซ่อนในกระเป๋าสีเขียว จึงจับกุมจำเลยที่ 1 พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนเป็นของกลาง พร้อมกับแจ้งให้พ้นตำรวจโทธีรวัฒน์ทราบ หลังจากนั้น พ้นตำรวจโทธีรวัฒน์ เดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุและควบคุมตัวจำเลยที่ 1 ไปที่ทำการของสถานีตำรวจรถไฟซึ่งตั้งอยู่บริเวณสถานีรถไฟเชียงใหม่ ชั้นจับกุม จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพว่า ลักลอบขนเมทแอมเฟตามีนของกลาง จากจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนำไปส่งที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยได้รับการว่าจ้างจากนายสรชัย ซึ่งเป็นเจ้าของเมทแอมเฟตามีนของกลาง จึงได้ประสานงานไปยังเจ้าพนักงานตำรวจภูธรภาค 5 และเจ้าหน้าที่ของหน่วยปราบปรามยาเสพติดเพื่อจับกุมตัวนายสรชัย โดยการวางแผนให้จำเลยที่ 1 โทรศัพท์ติดต่อไปยังนายสรชัยลกว่า จำเลยที่ 1 ไม่สามารถนำ

เมทแอมเฟตามีนของกลางเดินทางต่อไปได้เนื่องจากมีด่านตรวจของเจ้าพนักงานตำรวจโดยจำเลยที่ 1 จะนำเมทแอมเฟตามีนของกลาง ไปคืนที่ห้องพักหมายเลข 503 โรงแรมอาเซตินน์ที่ เจ้าพนักงานตำรวจวางแผนเปิดและฝากกุญแจห้องไว้กับพนักงานของโรงแรม ต่อมาจำเลยที่ 2 มาขอกุญแจห้องพักจากพนักงานของโรงแรมและนำไปเปิดประตูห้อง จึงถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ไม่ใช่ นายศรชัย จำเลยที่ 2 ให้การว่า นายศรชัยเป็นผู้ติดต่อให้จำเลยที่ 2 เดินทางมารับเมทแอมเฟตามีนของกลาง ที่ห้องพักของโรงแรม จึงมีการวางแผนเพื่อจับกุมนายศรชัยอีกครั้ง โดยให้จำเลยที่ 2 โทรศัพท์ติดต่อไปยังนายศรชัยและบอกแก่นายศรชัยว่า จำเลยที่ 2 จะไปเปิดห้องพักที่โรงแรมลิตเติลอินน์ เพื่อให้ นายศรชัย ไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางคืน ต่อมา นายศรชัยแจ้งว่าจะให้ญาติซึ่งเป็นน้องชายไปรับเมทแอมเฟตามีนคืน หลังจากนั้นจำเลยที่ 3 เดินทางไปที่ห้องพักหมายเลข 10 ของโรงแรม เจ้าพนักงานตำรวจที่วางกำลังคุมเหตุการณ์อยู่บริเวณโรงแรม จึงเข้าจับกุมจำเลยที่ 3 ขณะกำลังเคาะประตูห้องพักหมายเลข 10 เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสามเบิกความสอดคล้องเชื่อมโยงกันโดยตลอด และต่างเป็นข้าราชการตำรวจปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ ไม่รู้จักจำเลยที่ 2 และที่ 3 มาก่อน ไม่มีเหตุน่าระแวงสงสัยว่าจะสร้างเรื่อง การขยายผลจับกุมนายศรชัย เพื่อกลั่นแกล้งจำเลยที่ 2 และที่ 3 ซึ่งต่อมาปรากฏว่าสามารถติดตามจับกุมนายศรชัยได้จริงประกอบกับจำเลยที่ 2 และที่ 3 ก็รับอยู่ว่าถูกจับกุมที่โรงแรมอาเซตินน์ และโรงแรมลิตเติลอินน์ตามลำดับ เพียงแต่ป้ายเบี่ยงว่าจำเลยที่ 2 จะไปหลบนอนกับคนรัก ส่วนจำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นน้องของภริยานายศรชัยจะไปพักแรมเพราะเป็นเวลาดึกแล้ว จึงเปลี่ยนใจยังไม่กลับบ้านในคืนเกิดเหตุ อันเป็นข้อกล่าวอ้างลอย ๆ พยานหลักฐานของโจทก์รับฟังได้ว่า นายศรชัยถูกเจ้าพนักงานตำรวจวางแผนหลอกให้ไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลาง แต่นายศรชัยให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไปรับแทนทั้งสองจึงถูกจับกุม อย่างไรก็ดี ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 จะไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางเพื่อขนกลับไปคืนให้แก่ นายศรชัย เมื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางมีจำนวนมาก จำเลยที่ 2 และที่ 3 ย่อมรู้อยู่ที่นายศรชัยมีไว้เพื่อจำหน่าย การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ย่อมถือได้ว่ามีเจตนาร่วมกับนายศรชัยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่การที่จำเลยที่ 2 เข้าไปที่โรงแรมอาเซตินน์ ขอกุญแจห้องพักหมายเลข 503 จากพนักงานของโรงแรมและถูกจับกุมขณะกำลังเปิดประตูห้องพัก ส่วนจำเลยที่ 3 เข้าไปที่โรงแรมลิตเติลอินน์ ขณะกำลังเคาะประตูห้องพักหมายเลข 10 ก็ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมเช่นกัน ถือว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ลงมือกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแล้ว แม้การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 จะไม่บรรลุผลสำเร็จก็ตาม การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ก็เข้าชั้นพยานามีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ไม่ใช่เป็นเพียงความผิดฐานสนับสนุนนายศรชัยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (1), 80 จำคุกคนละตลอดชีวิต นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ธนาพนธ์ ขวรงค์ · ถมรัตน์ เลิศไพโรวัน · สมจิตร ทองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·

